

Federatie
van Clubs van
Past Rotarians
in Nederland

Nieuwsbrief nr. 23, 23 maart 2021

Afdrukbare versie, zonder links naar de website.

VOORWOORD VAN DE VOORZITTER

Beste medeleden,

Langzaam maar zeker doet het voorjaar zijn intrede, maar Covid houdt daar nog geen rekening mee. Immers, de maatregelen die de Rijksoverheid heeft getroffen zullen wij nog even moeten blijven naleven. Intussen zijn wij min of meer aan dit patroon gewend geraakt; dus nog even volhouden. Velen zijn intussen gevaccineerd, anderen volgen binnenkort. Dit geeft weer de nodige bewegingsvrijheid!

Ook de Federatie zit niet geheel stil. Dat geldt voor de clubs, maar eveneens voor Uw Federatiebestuur.

Een groot aantal clubs heeft inmiddels het zoomen ontdekt en raakt daarin redelijk bedreven. Bij een aantal van hen is het een terugkerende activiteit geworden, anderen beschouwen het nog als een zoektocht naar het onbekende, maar leren spelenderwijs. Maar wij allen wachten met smart op het moment dat de fysieke bijeenkomsten weer zijn teruggekeerd, immers het blijft toch wat gekunsteld in onze club-cultuur.

De activiteiten van Uw Federatiebestuur passen zich zo goed en zo kwaad als het kan eveneens aan de omstandigheden aan en in dit kader kan ik U melden dat het contact dat wij enige tijd geleden met het Gouverneursberaad van Rotary hebben gelegd recent heeft geleid tot een reactie van dit beraad. Zij laat ons weten met plezier de contacten te willen bevorderen. Dit is een goed bericht en zodra het fysiek weer mogelijk is zullen wij elkaar treffen. Ik houd U op de hoogte.

Vervolgens heeft ons bestuur besloten wederom een ledenboekje in drukvorm te laten verschijnen en dit vervolgens ieder lustrumjaar te herhalen. Een uitgewerkt voorstel daartoe zal de clubsecretarissen binnen enige tijd bereiken.

Zo ziet U: wij versagen niet!

Tot de volgende Nieuwsbrief en blijf gezond!

Met hartelijke groet,

Rob van der Heijden, voorzitter Federatie

CPR DE RANDMEREN HEEFT AL MEER DAN EEN JAAR CLUBBIJENKOMSTEN MET ZOOM

Henk van Dijkhuizen, clubofficer van CPR De Randmeren, stuurde naar aanleiding van het verzoek om informatie over Zoom-bijeenkomsten in de laatste Nieuwsbrief de volgende informatie:

Onze club is zeker een jaar al actief op dit gebied. Om de veertien dagen hebben we een clubbijeenkomst in zoomverband. Via een van tevoren opgegeven link en een agenda neemt ca. 70% van de clubleden deel aan een discussie in dat verband. Onze voorzitter Wim Lanphen leidt de bijeenkomsten. Hij doet dat voortreffelijk. De programma's zijn gevarieerd. D.w.z. clubzaken of een van de eigen leden of een gastspreker die de voordracht houdt. Getuige de goede attendance worden de bijeenkomsten onder de huidige omstandigheden ervaren als een goed alternatief voor fysieke bijeenkomsten.

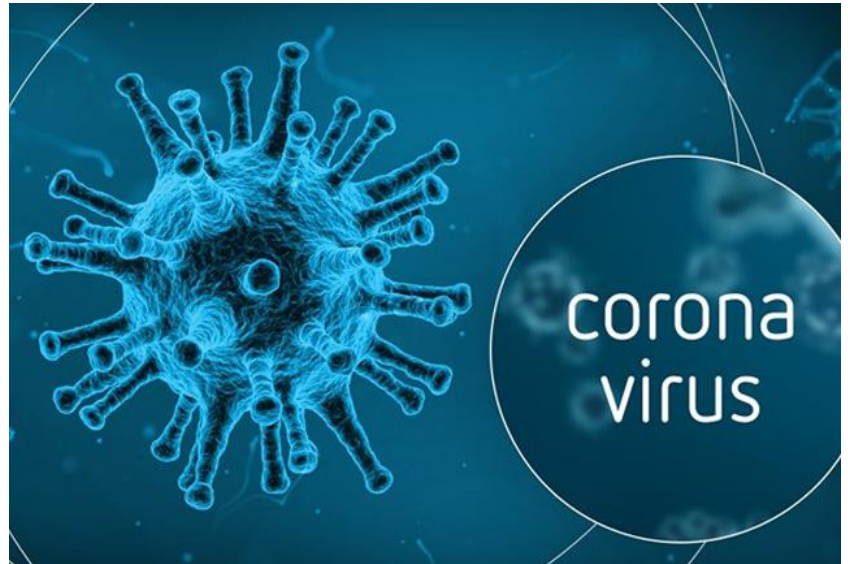
Henk van Dijkhuizen

DRIE CLUBS VERTELLEN HOE ZE, AL DAN NIET MET ZOOMBIJENKOMSTEN, DE CORONAPANDEMIE TROTSEREN

Inleiding

In Nieuwsbrief Nr. 22 vroeg ik of meer clubs dan de drie die dat al doen, informatie willen geven over hun Zoom-bijeenkomsten. Tot dusver (13 februari 2021) ontving ik daarop reacties van de clubs **Zeeuws-Vlaanderen**, **Amorfortia** en **Heerhugowaard-Langedijk** - zie hierna.

Interessant is dat de situatie in deze clubs nogal verschilt. Eén club houdt clubbijeenkomsten met Zoom, één club 'zoomt' met een kleine groep en één club heeft helemaal geen videobijeenkomsten.

Tjeert ten Wolde, webmaster

CPR Zeeuws-Vlaanderen

Ha Tjeert,

Ik had je al gemeld dat ook ZVL direct getracht heeft om Zoom-bijeenkomsten te organiseren. Helaas lukte het slechts 8 leden om daar aan deel te nemen. De rest vond het aankoppelen te ingewikkeld of niet vertrouwd. Het is mij niet gelukt om daar verandering in te krijgen, ondanks dat ik regelmatig allerlei eenvoudige procedures en hulp heb doorgemailed. Voor velen is de stap te groot en ondergaat men zoals de nieuwsbrief vermeld gelaten zijn Coronalot. Met het groepje hebben wij elke week contact en allen ervaren dat als bijzonder plezierig.

Iets wat mij wel opvalt is dat Zoom uitstekend werkt met zo'n klein groepje. Wanneer het aantal te groot wordt dan is goede regie een must, met als gevolg dat het of saai wordt of slechts tijdelijk de belangstelling vast kan houden. In feite verlangt men al snel de professionaliteit van een Tv-programma en die kenmerken zijn niet ieder gegeven. Het groepje van 8 zoals wij dat hebben geeft zo ongeveer de sfeer van "het gesprek aan tafel". Dit maakt contact mogelijk gemakkelijker. Het is maar een suggestie.

Groet, Coen Schietbaan (secretaris)

CPR Amorfortia

Beste Tjeert,

De Past-Rotary club Amorfortia uit Amersfoort komt ook al enige tijd bijeen door middel van Zoombijeenkomsten. Aanvankelijk organiseerden we dat in kleinere eenheden, vanaf begin dit jaar experimenteren we met één bijeenkomst voor alle leden. Een opkomst bij de laatste drie bijeenkomsten van zo'n 60 à 70%. We hanteren als thema voor onze bijeenkomsten drie V's, namelijk Vrede, verkiezingen en volksgezondheid. Komen we onder normale omstandigheden van 17.30 tot 20.30 uur bijeen, de zoombijeenkomsten vinden plaats tussen 20.30 en 22.00 uur.

Onze ervaringen zijn overwegend positief, al gaat er uiteraard niets boven de fysieke ontmoetingen.

Hartelijke groet,

Dirk Bakhuizen, secretaris

CPR Heerhugowaard-Langedijk

Beste Tjeert,

*Onderstaande tekst is mijn min of meer formele **maandbrief** die ik schrijf vanaf het begin van de coronaperiode. Het valt niet altijd mee maar ik dacht dat het ook wel aardig om jullie eens op de hoogte te brengen wat Heerhugowaard-Langedijk zoal uitvoeren. Niet veel dus. We zijn in het najaar nog een keer bij elkaar geweest maar vanwege de risico's zijn we daar toch niet mee doorgedaan. **Rond Kerst hebben we alle leden thuis een warme maaltijd bezorgd.** Dat werd zeer op prijs gesteld en de penningmeester zit tenslotte ook alleen op een zak met geld want we geven ook niets uit.*

In de mail wordt gesproken van Steven, onze secretaris. Die heeft corona opgelopen maar is herstellende. Verder hopen we op snelle afloop van de hele crisis maar het is nog wel een tijdje kiezen op elkaar.

*Groeten, ook aan de Federatievoorzitter,
Nico Pereboom (voorzitter)*

Hier volgt de Maandbrief voor februari:

Beste vrienden,

Zo tuimelen we zo zoetjes aan het tweede corona-jaar in. En het is nog niet voorbij. Er zijn vaccins en injectiespuiten maar het vaccinatieprogramma zelf maakt althans op mij een beetje de indruk van een tombola. Waarschijnlijk zijn er al wat leden van ons gevaccineerd zeker als je kijkt naar de leeftijden. Misschien kunnen de 'gelukkigen' onder ons wat terugkoppeling geven.

Minder goed nieuws van Steven. Hij verblijft nog steeds in het ziekenhuis want zijn bacteriële infectie is nog niet gelokaliseerd respectievelijk bestreden. Via verder onderzoek moet uitgepuzzeld worden hoe nu verder. Hopelijk krijgen ze het snel onder controle.

Ook wat positief nieuws. Vandaag is Wouter van Santen jarig, gefeliciteerd bij deze, 73 dus nog een weg te gaan met al die andere ouwe knarren. En volgens de boeken wordt Jan Schouten komende donderdag 84 en viert Frits Verweel 16 februari zijn zeven en zeventigste verjaardag. Heel lang geleden was er een radioprogramma van Barend Barendse die oudere luisteraars altijd heel uitbundig feliciteerde. De sterken onder de ijzersterken was een van zijn vaste uitdrukkingen. Dus sterken onder de ijzersterken, geniet ervan en eens zullen wij het echt vieren.

Februari (23 op precies te zijn) is de maand dat in Chicago in 1905 Rotary werd opgericht door een jonge advocaat, Paul Harris. De aanleiding was voor hem het verval van de ethiek van het zakenleven als gevolg van snelle groei van de bevolking in met name grote steden in de Verenigde Staten. In 25 jaar groeide Chicago van 5.000 naar 4 miljoen inwoners. Met drie andere vrienden kwamen ze bij elkaar. Sylvester Schiele (kolenhandelaar), Gustavus Loehr (mijnbouwingenieur) en Hiram Shorey (kleermaker) en vergaderden wisselend in elkaars kantoor. Zo ontstond de naam Rotary. Later kwam Harry Ruggles, drukker van beroep en specialist in communicatie erbij en zo ontstond Rotaryclub Chicago. Nu actief in meer dan 200 landen en ruim 1,2 miljoen leden. Zo is het dus allemaal begonnen.

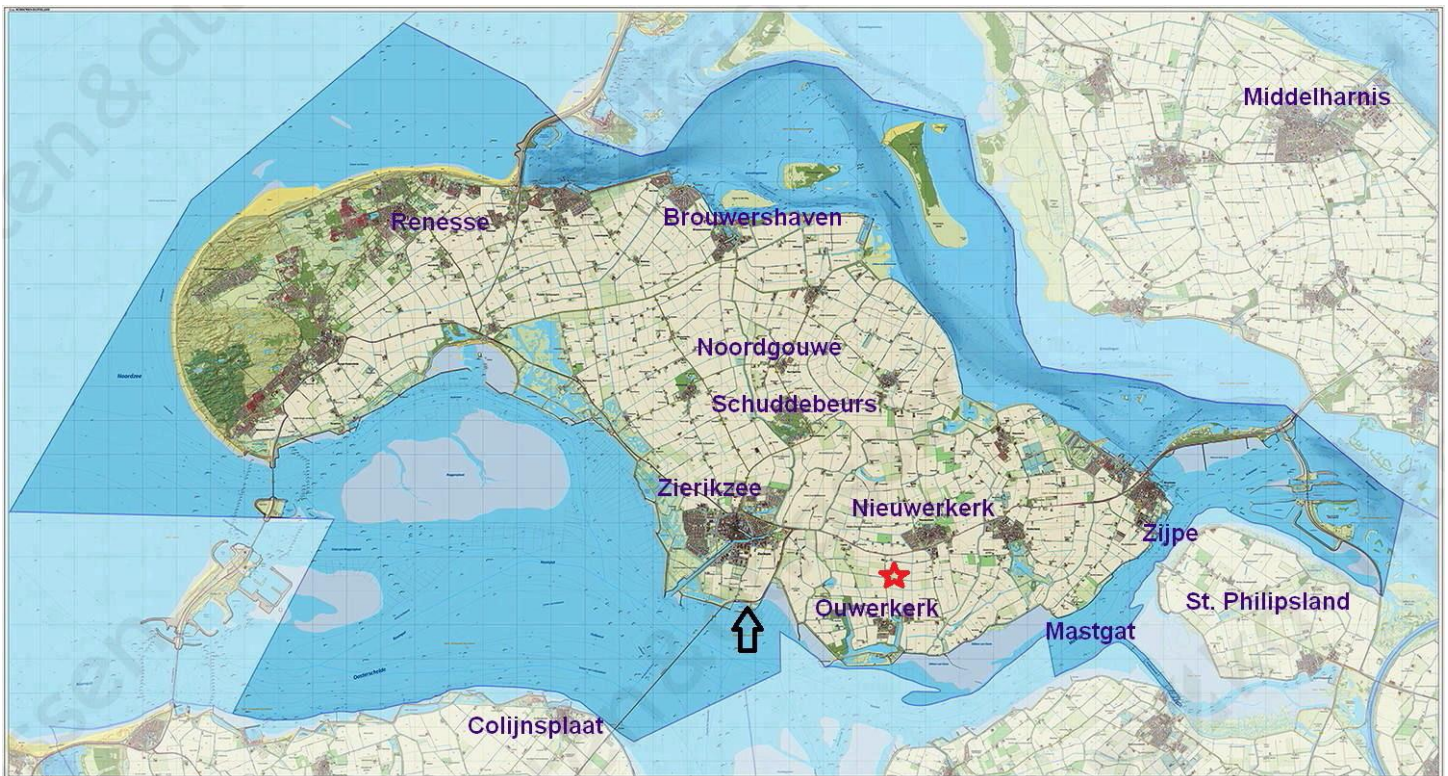
Of het in het zakenleven met die ethiek uiteindelijk helemaal goed gekomen is, laat ik aan jullie eigen oordeel over, maar het leek mij wel aardig om de historie nog eens op te duikelen.

Tot volgende keer maar weer en hopelijk hebben we dan goed nieuws van Steven.

Nico Pereboom (voorzitter)

.....

ZOOM-BIJEENKOMST MET DRIE CLUBS

Op 9 februari 2021 ontving CPR Vlietstreek in een Zoom-bijeenkomst ook leden van de clubs 's-Gravenhage en Schouwen-Duiveland. In totaal 29 Past Rotarians luisterden naar een presentatie van Tjeert ten Wolde getiteld 'Najaar 1944. Oorlog en verzet op Schouwen-Duiveland'. Centraal in dat verhaal stond de mislukte poging van het verzet om een groep van 17 personen over te brengen naar bevrijd gebied. Naast de op Schouwen-Duiveland bekende geschiedenis van de 'Tien van Renesse' vertelde Tjeert het verhaal van de vier militairen in het gezelschap: een Armeense deserteur uit het Duitse leger, een Nederlandse Commando en twee Britse piloten van een zweefvliegtuig. Voorts belichtte hij de rol van een oom van hem in het verzet op Schouwen-Duiveland.

Tjeert ten Wolde, webmaster en lid van CPR Vlietstreek

MAANDBERICHT FEBRUARI VAN DE CLUB 'S-GRAVENHAGE

Dinsdag 9 februari 2021, gecombineerde ZOOM-vergadering van de Past Rotarian Clubs De Vlietstreek, Schouwen-Duiveland en 's-Gravenhage

Deelnemers: 29, waarvan 11 leden van PRC 's-Gravenhage

Spreker: Tjeert ten Wolde; presentator John Heck

Onderwerp: Najaar 1944. Oorlog en verzet op Schouwen-Duiveland.

De spreker heeft zijn kleuterjaren van 1941- 1944 doorgebracht in Noordgouwe, waar zijn vader “hoofd der school” was. In februari 1944 is de familie Ten Wolde op de fiets weggetrokken, omdat de Duitsers het eiland onder water zouden zetten. Kort daarna vond de inundatie plaats, als gevolg waarvan het hele eiland van 0,5 tot 1 meter onder water kwam te staan met uitzondering van een stuk van de Westhoek, Zierikzee en enige dorpskernen. De meeste bewoners hadden het eiland verlaten. Er lag een contingent van 600 Duitsers en 300 Armeniërs op het eiland. De laatste groep verzorgde de luchtafweer. Op 17 september 1944, de start van Market Garden, hebben de Armeense soldaten de luchtafweer gesaboteerd.

De spreker vertelt de haast ongelooflijke belevenissen van een Armeense deserteur, een tweetal Engelse piloten van een neergeschoten Glider en hun passagiers, waaronder een Nederlandse Engelandvaarder, die zich vanaf die datum op het eiland hebben schuilgehouden. Direct na de slag om de Schelde is Zeeland bevrijd. Dit gold echter niet voor Schouwen-Duiveland. Op 5 december 1944 is de groep naar Zierikzee getrokken. De ondergrondse had er voor gezorgd, dat het gezelschap van een van de dijken aldaar zou worden opgehaald om hen met een boot naar het bevrijde Colijnsplaat (Noord-Beveland) te brengen. Helaas is deze actie mislukt. De Armeniër en 9 eilandbewoners, die tot een ondergrondse groep behoorden, zijn daarop gevangengenomen en overgebracht naar Middelharnis, waar zij door een militaire rechtbank ter dood zijn veroordeeld. Tijdens het transport is de Armeniër overboord gesprongen en verdronken. De gevangen eilandbewoners zijn de volgende dag samen met de gemeentesecretaris van Renesse door de Duitsers ter dood gebracht. Deze zgn. 10 van Renesse worden jaarlijks bij de mei-plechtigheden herdacht. De twee Engelse piloten en de Nederlandse Engelandvaarder zijn als militairen naar een concentratiekamp gestuurd, waar zij in 1945 door de Russen zijn bevrijd.

Tjeert ten Wolde heeft ons een gepassioneerd verslag gedaan van een zwarte periode in de Zeeuwse geschiedenis, waarvoor hij een groot aantal bronnen heeft moeten raadplegen. De toehoorders uit Den Haag zijn hem daarvoor veel dank verschuldigd.

Bij de afsluiting deed de presentator, John Heck, namens de PRC Vlietstreek het voorstel om eens per kwartaal een dergelijke gecombineerde ZOOM-sessie van de drie deelnemende clubs te laten plaatsvinden.

Woensdag 24 februari 2021, ZOOM-vergadering

Deelnemers: 14

Spreker: Axel Henny; presentator Alexander Heldring

Onderwerp: De Oranjezaal in Paleis Huis ten Bosch. Schilderijen als politiek instrument

In de moderne geschiedenis heeft Nederland zich driemaal opnieuw moeten uitvinden. De eerste keer samen met Oranje, de tweede keer zonder en de derde keer weer met Oranje. Bij de eerste twee keren speelden de schilderijen in Huis ten Bosch een belangrijke rol.

De eerste keer in de eerste helft van de 17de eeuw: de Republiek en Oranje wonnen macht en aanzien in Europa en toonden dat o.a. in hun bouwwerken: het Stadhuis in Amsterdam en de paleizen, die Frederik Hendrik en Amalia lieten bouwen: Honselaarsdijk, Huis ter Nieuburgh,

Paleis Noordeinde en Huis ten Bosch. Toen Frederik Hendrik in 1647 overleed, besloot Amalia de centrale zaal in Huis ten Bosch in te richten als een picturale verheerlijking van haar echtgenoot: 40 doeken, panelen, houtsnijwerk door de belangrijkste kunstenaars van die tijd, apotheose van Frederik Hendrik en vooruitblik naar een erfelijk stadhouderschap, zelfs koningschap van het geslacht Oranje.

De voordracht brengt de Oranjezaal in beeld, de vier wanden met hun thema's: geboorte en jeugd van Frederik Hendrik, zijn politieke en militaire leven, de dynastiek belangrijke huwelijken van zijn kinderen, zijn triomf en verheffing tot heerlijkheid, Alles omgeven door toepasselijke beelden uit de mythologie van de klassieke Oudheid. Alles van de hand van de belangrijkste schilders van onze Gouden Eeuw en als project georganiseerd door Frederik Hendrik's secretaris Constantijn Huygens en diens vriend de architect-schilder Jacob van Campen. Een Collectie Nederland *avant la lettre*, maar helaas niet openbaar toegankelijk!

Dat veranderde in 1795 toen Nederland zich opnieuw moest uitvinden: als Bataafse Republiek, nu zonder Oranje. Alexander Gogel, de eerste Minister van Financiën, zag een "Collectie Nederland" als instrument voor de vorming van Nederland tot eenheidsstaat en voor de culturele verheffing van het volk. Het Huis ten Bosch met de Oranjezaal opende in 1800 als Nationale Konst-Gallerij. Bij de uitbreiding van de collectie werden vooral schilderijen aangekocht die het verzet tegen Spanje en tegen Oranje verbeelden en portretten van tegenstrevers van Oranje. Met de komst van Lodewijk Napoleon werd de Republiek een Koninkrijk en werd de Konst-Gallerij verplaatst naar het Koninklijk Paleis in Amsterdam en uiteindelijk in 1885 naar het Rijksmuseum. De Oranjezaal met nagelvaste kunstwerken bleef achter in Den Haag en heeft geen rol meer gespeeld toen Nederland zich voor de derde keer opnieuw moest uitvinden, in 1815, als Koninkrijk der Verenigde Nederlanden en na de afscheiding van België in 1830 als het huidige koninkrijk.

Spreker sluit zijn ruim geïllustreerde voordracht af met een oproep tot openstelling van de Oranjezaal voor het publiek, tenminste tijdens de vacaties van de Koninklijke Familie.

De serie prachtige foto's is inmiddels via WeTransfer aan de leden toegezonden

Op dinsdag 9 maart 2021 om 12.00 uur zal er weer een ZOOM-sessie van onze club plaatsvinden, waarbij Henk Timmer een geïllustreerde voordracht zal houden onder de titel: Art Nouveau – Jugendstil – 1898 – 1914.

H. Franken, secretaris